



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 443/2010/Pan.

## A Független Rendészeti Panasztestület

12/2011. (I. 12.) számú

### állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület panaszos<sup>1</sup> 2010. augusztus 26-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárást** a 2011. január 12-én – dr. Kozma Ákos elnökhelyettes, testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

### m e g s z ü n t e t i .

A vizsgált ügyben egyrészről alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, másrészről az alapjog sérelme nem állapítható meg. A panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel azonban a Testület az eljárás megszüntetéséről döntött.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

### Indokolás

#### I.

1) A panaszos 2010. augusztus 23-án, telefonon jelezte panasztételi szándékát, majd 2010. augusztus 26-án, a Testület ügyfélfogadási idejében, szóban terjesztette elő panaszát, amelyben egy rendőri intézkedést sérelmezett.

A panaszos beadványában előadta, hogy feleségével 2010. augusztus 14-én este alkoholt fogyasztottak, majd összevesztek. A vita tárgya az volt, hogy a panaszos nem akarta, hogy felesége egyedül elmenjen szórakozni, féltette, hogy ittasan már nem tud magára vigyázni, de a panaszos aggodalma ellenére felesége mégis elment. A panaszos kicsit később, a történetek után lehiggadva, felhívta a feleségét, hogy megkérdezze merre jár, a felesége azonban nem tudta elmondani, hogy hol sétálgat, ezért megbeszéltek, hogy a főúton találkoznak. A panaszos 10 perccel később újra felhívta a feleségét, aki még mindig nem tudta, hogy hol van, ezért átadta idegennek a telefonját, és megkérte őket, hogy segítsenek neki. Az idegenek a panaszos állítása szerint nagyon segítőkészek voltak, de a hangzavar miatt a panaszos nem hallotta, hogy mit mondanak, ezért még ezek után sem tudta meg, hogy hol van a felesége. A

<sup>1</sup> Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

panaszos feleségének a telefonja a beszélgetés közben viszont lemerült, amire a panaszos nagyon megijedt, ezért ittas állapota ellenére elindult kocsijával megkeresni a feleségét. A panaszos először a benzinkúthoz ment, ahol a benzinkutas hölgy a panaszos kérésére kihívta a rendőröket. A rendőröknek a panaszos előadta, hogy a feleségét keresi, továbbá elmondta, hogy a felesége aznap milyen ruhát viselt és hogy néz ki. A panaszos által adott személyleírás alapján a rendőrök közölték a panaszossal, hogy nem régen láttak a feleségéhez hasonló személyt a sétáló utcánál. A panaszos ennek a hírnak nagyon megörült, és megkérte a rendőröket, hogy hozzák a feleségét hozzá, mert ő ittassága miatt nem akar autóba ülni. A panaszos állítása szerint a rendőrök kérésére válaszul közölték, hogy a rendőrség nem taxi, nem hozzák ide a feleségét, majd elmentek.

Ezek után a panaszos felhívta a 107-es hívószámon a rendőrséget, ahol a problémája meghallgatása után közölték a panaszossal, hogy azonnal nem tudnak felesége keresésében segíteni és tájékoztatták arról, hogy csak az eltűnést követő 72 óra után tudnak a keresés iránt intézkedni.

A panaszos mindezek után rendőri segítség nélkül, ismét elindult autójával a sétáló utca környékére a feleségét megkeresni, és amikor kis idő elteltével leállította autóját egy boltnál, két rendőr azonnal intézkedést kezdeményezett vele szemben. A panaszos nem tudta biztosan megmondani, hogy az intézkedő rendőrök a benzinkúthoz kikerült rendőrökkel azonosak voltak-e, de véleménye szerint ha igen, az kiderült volna a beszélgetésből. Az intézkedő rendőröknek a panaszos újra elmondta a problémáját, hogy a feleségét keresi, mert nem tudja elérni, de a panaszos szerint a rendőrök csak az ittas vezetésével foglalkoztak. A panaszos szerint később a rendőrök a feleségének azt mondták, hogy az intézkedés oka a panaszos gyorsajtása volt. A panaszos elmondta, hogy a rendőrök megszendzítették, és vérmintát is vettek tőle. A panaszos hozzáfűzte továbbá, hogy amikor a rendőrkapitányságra előállították, akkor a rendőrségi rádióban hallotta, hogy egy hölgyet kiraboltak, erről a hölgyről később kiderült, hogy a felesége volt. A panaszos előadta, hogy a rendőrkapitányságon, amikor a jegyzőkönyvet készítették, hallotta a felesége hangját, majd kinézett az ajtó mögül, és azt mondta, hogy „Látod, mit csináltunk, itt találkozunk a rendőrségen!”.

A panaszos sérelmezi, hogy a benzinkútnál a rendőrök nem segítettek neki, annak ellenére, hogy elmondta nekik, hogy ittas, ezért nem tud vezetni, és a feleségét keresi. A panaszos kifogásolja, hogy csak azzal törődtek, hogy ő ittas. A panaszos úgy érzi, hogy ha a rendőrök segítettek volna, nem lopták volna meg a feleségét.

A panaszos tiltakozik az ügy illetékes rendőrkapitányságra való áttétele ellen, abban az esetben, amennyiben a Testület azt állapítja meg, hogy a rendőri intézkedés alapját nem, vagy csekély mértékben sértette.

2) A panaszos a Testület kérésére 2010. szeptember 12-én kiegészítette panaszát.

Újabb beadványában a panaszos előadta, hogy amikor élettársával megszakadt a telefonos kapcsolata, hirtelen pánikba esett, arra gondolt, hogy nagy baj történt vele. Ezek után autóba ült, és lassan legurult a benzinkútig, ahol a benzinkutas hölgy segítségét kérte a rendőrség értesítésében. A nyaralótól a benzinkút körülbelül 800 méter távolságra volt. A panaszos előadta, hogy azért ült autóba, hogy a lehető leggyorsabban megtalálja feleségét. Taxit azért nem tudott hívni, mert nem volt pénze, mivel élettársa a nyaralásra szánt teljes összeget magával vitte. A panaszos előadta, hogy a benzinkúthoz a rendőrök körülbelül 5-10 perc alatt

kiérkeztek. A rendőröknek a panaszos előadta, hogy feleségét keresi és személyleírást adott nekik. A rendőrök ezek után közölték, hogy látták a panaszos feleségét a sétáló utcában, a panaszos ezért megkérte őket, hogy a rendőrautóval vigyék a feleségéhez, mert ő már ivott és nem akart tovább vezetni. A rendőrök a panaszos kérésére válaszul közölték, hogy a rendőrautó nem taxi, valamint, hogy a panaszos feleségét 72 óráig nem kereshetik, majd szó nélkül elhajtottak, otthagyták a panaszost aggódva és tudva, hogy autóval ment le a benzinkútig. A panaszos ezek után a 107-es hívószámot hívta, ahol 2 perc alatt ugyanazt a tájékoztatást kapta, hogy várja meg a feleségét, biztosan nem lesz vele semmi baj. A panaszos ezek után valakitől megkérdezte, hogy merre van a sétáló utca, mert az egyik rendőr említette, hogy ott látták feleségét, majd elindult az autójával megkeresni a sétáló utcát, amit miután megtalált, lezárta az autóját egy közért előtt. Amikor megállt az autójával a rendőrök intézkedést kezdeményeztek vele szemben. A panaszos sérelmezi, hogy a benzinkútnál a rendőrökkel közölte, hogy ittas, és élettársát keresi, ennek ellenére nem segítettek neki.

## II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A rendőrség által 2010. szeptember 30-án kelt és megküldött jelentésében az alábbiakat ismertette.

A rendőri jelentés szerint 2010. augusztus 14-én 20 órától 2010. augusztus 15-én 8 óráig szolgálati gépjárművel látott el szolgálatot. A szolgálat során 3 óra 20 perc körüli időben megjelent a benzinkútnál, mert az ott dolgozó hölgy telefonon felhívta, hogy az ott megjelent férfi rendőri segítséget kér. A benzinkútnál a jelentést készítő rendőr megkérdezte a panaszost, hogy miben tud neki segíteni, aki kérdésére elmondta, hogy eltűnt a felesége. Ezt követően megkérte a panaszost, hogy pontosítsa az általa elmondottakat. Kérdésére a panaszos elmondta, hogy az este folyamán együtt italoztak a feleségével, majd szóváltást követően a felesége elment otthonról, és azóta próbálja elérni telefonon, de nem tudja, ezért aggódik érte. A panaszos a rendőr jelenlétében is többször próbálta elérni telefonon a feleségét, de nem sikerült neki. Ezt követően a jelentést készítő rendőr megkérte a panaszost, hogy adjon a feleségéről egy személyleírást, amelyre a panaszos elmondta, hogy felesége rövid, kék farmerszoknyát visel, és szőke rövid haja van. A jelentést készítő rendőr közölte a panaszossal, hogy látott a város központjában, a disco-k környékén egy, a személyleírásnak megfelelő személyt, de nem állította biztosra, hogy az a nő a panaszos felesége, mivel ilyenkor, a nyári csúc szezonban több ezer ember megfordul a városban, mind nappal, mind pedig éjjel. Közölte a panaszossal, hogy a személy körözését csak az eltűnést követő 72 óra után lehet elrendelni, a panaszos azonban nem értette ezt a kijelentést. A jelentést készítő rendőr közölte a panaszossal, hogy társával megteszik a tőlük telhetőt, végigjárják a város központját, és megpróbálják felkutatni a feleségét, és ha sikerül, akkor mindenképpen értesíteni fogják az általa megadott tartózkodási helyen.

A jelentést készítő rendőr hozzáfűzi továbbá, hogy a panaszos a benzinkúthoz, a benzinkutas hölgy elmondása szerint, személyautóval érkezett. Megjegyezi, hogy a panaszos szemmel láthatóan erősen ittas állapotban volt, de mivel nem észlelték, hogy közlekedett, és azt sem, hogy ilyen irányú szándéka lenne, ezért az ittas vezetéssel nem foglalkoztak.

A panaszossal folytatott beszélgetést követően a jelentést készítő rendőr és kollégája végigjárták a város központi részét, valamint a központhoz közeli utcákat, adatgyűjtést hajtottak végre a keresett személyre vonatkozóan, amely azonban nem vezetett eredményre. A jelentést készítő rendőr szerint a keresés hozzávetőlegesen 20-30 percet vett igénybe, valamint 8-10 kilométeren át tartott.

A jelentést készítő rendőr ezt követően, szolgálatát folytatva észlelte, hogy a benzinkútnál lévő személyautó, amellyel állítólagosan a panaszos érkezett, viszonylag nagy sebességgel halad a körforgalom irányába, azt viszont, hogy ki vezette a járművet, a sötétség miatt nem látta. Ezt követően elindult a jármű után, amit a körforgalom előtt lévő utca végén ért utol. A jármű megállításához a szolgálati gépjármű fényjelzését használta, amelyet már az utca közepénél felkapcsolt, ennek ellenére a személy csak az utca végén állt meg. Ezt követően a jelentést készítő rendőr kiszállt a szolgálati gépjárműből, majd intézkedés alá vonta a panaszost, aki akkor még az autójában ült. A jelentést készítő rendőr kérte a panaszost, hogy adja át az okmányait, valamint szálljon ki a járműből, amely felszólításnak eleget tett. Ezt követően elkezdte magyarázni, hogy ő ivott, de azért ült ennek ellenére mégis autóba, mivel a feleségét indult el megkeresni.

Az intézkedő rendőr a panaszost alkoholszondás ellenőrzésnek vetette alá. Az általa megfűjt alkoholszonda olyan értéket mutatott, mely indokolta a személy előállítását további intézkedés miatt, melyet közölt a panaszossal.

A panaszos végig azt mondogatta, hogy ő meg akarja keresni a feleségét. Az intézkedő rendőr közölte a panaszossal, hogy az eddigi keresés nem vezetett eredményre sem neki, se más rendőröknek, de elmondta a panaszosnak, hogy megkéri két másik kollégáját, hogy keressék tovább a feleségét.

Ezek után a jelentést készítő rendőr felvette a kapcsolatot két kollégájával, akik megígérték, hogy újra körül fognak nézni a városban. A helyszínen a panaszos elmondta, hogy a benzinkúton a hozzá érkezett járőrök nem segítettek neki, de nem tudja, hogy kik voltak, hogy néztek ki. A jelentést készítő rendőr elmondta neki, hogy azok a rendőrök ő, és kollégája voltak, és a tőlük telhetőt megtették.

Megjegyezi, hogy a benzinkútra kikerülve normális hangnemben kommunikáltak, a panaszos részére a szükséges felvilágosítást megadta, a tőle telhetőt megtette annak érdekében, hogy a panaszos feleségét előkerítsék. A panaszos viszont „kissé flegmatikus” stílusban beszélt vele, és kollégájával. A jelentést készítő rendőr úgy érzi, hogy a kellő segítséget a panaszosnak megadta. A benzinkútnál az nem került szóba, hogy a panaszos alkoholt fogyasztott, és az sem, hogy hogyan és milyen körülmények között jutott el a kútig. A jelentést készítő rendőr hozzáfűzte, hogy a taxiról azért tettek említést, mert ő közölte a panaszossal, hogy nem tudják elszállítani, ezért ha be akar menni a központba, akkor hívjon taxit, abban tudnak segíteni.

A jelentést készítő rendőr állítása szerint a panaszos az eljárási cselekmények során olyan alkoholos befolyásoltság alatt állt, hogy annak ideje alatt szinte végig aludt, a kérdéseire csak nehezen tudott válaszolni, majd az eljárási cselekmények befejezését követően a személyt hosszas idő után sikerült felébreszteni, a panaszos az aláírandókat is csak nagy nehézség árán tudta aláírni.

2) A hiteles, elektromos légalkohol mérő berendezéssel végzett ellenőrzésről 2010. augusztus 15-én készült jegyzőkönyv szerint a mérést szükségessé tevő cselekmény ittas vezetés volt, amelynek időpontja 2010. augusztus 15. 3 óra 50 perc. A mérés eredménye szerint a panaszos által kilélegzett levegőben található alkohol mennyisége 0,80-88 mg/l volt.

3) A panaszos számára 2010. augusztus 15-én az előállítása időtartamáról kiállított igazolás – amelyet a panaszos aláírt – szerint személyi szabadságának korlátozására 2010. augusztus 15-én 3 óra 50 perctől 2010. augusztus 15-én 6 óráig tartott. Az igazolás alapján a panaszos a hozzátartozója, vagy képviselője kiértékelését nem kérte, az előállításával és a rendőri intézkedés módjával szemben panasszal nem élt, élelmezést nem kért.

### III.

**A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. § (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből levezetett tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát az alábbiak szerint.**

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy a rendőrök annak ellenére, hogy a panaszos közölte velük, hogy eltűnt feleségét keresi, nem nyújtottak neki segítséget. A Testület ezért megvizsgálta, hogy a rendőrök a panaszosi bejelentést követően eleget tettek-e jogszabályban rögzített kötelezettségeiknek, és kellő segítséget nyújtottak-e neki. Nem vizsgálta ugyanakkor a Testület a panaszossal szemben fogatosított közlekedésrendészeti intézkedést, tekintettel arra, hogy az események leírásában a panaszos ugyan arról is részletesen beszámolt, azzal összefüggő sérelmet azonban nem adott elő.

1) Tekintettel arra, hogy a panaszos felesége keresésében kérte a rendőrök segítségét, ezért a Testület elsőként az eltűnt személy keresésére (körüzésére) vonatkozó rendelkezéseket vizsgálta meg.

Az eltűnt személyek felkutatásának és a rendkívüli halálesetek kivizsgálásának rendjéről szóló 23/1994. (X. 26.) BM rendelet 2. § (1) bekezdése szerint az eltűnt személy felkutatásáról kérelemre vagy hivatalból a rendőrség gondoskodik.

A személy- és tárgykörüzésről szóló 2001. évi XVIII. törvény 12/A. § (1) bekezdés a) pontja alapján a rendőrség körözését rendelheti, illetve – eltűnt személy esetén – rendeli el a tartózkodási hely megállapítása érdekében annak az ismeretlen helyen lévő személynek, akinek eltűnését a rendőrségen bejelentették.

A 12/A. § (2) bekezdés a)-d) pontjai szerint a körözés elrendelése szempontjából eltűntnek kell tekinteni az ismeretlen helyen lévő személyt, ha az eltűnés körülményei, illetve az életviteléről, foglalkozásáról, más személyi körülményeiről rendelkezésre álló adatok azt valószínűsítik, hogy eltűnése – kivéve a terheltet és a bűncselekmény elkövetésével alaposan gyanúsítható ismeretlen személyt – bűncselekmény elkövetésével van összefüggésben; cselekvőképtelen vagy korlátozottan cselekvőképes, illetve egészségi állapota, kora vagy más ok miatt képtelen magáról gondoskodni; az életvitelére, személyi körülményeire, foglalkozására tekintettel az eltűnésére ésszerű magyarázat nem adható; az eltűnés balesettel, természeti katasztrófával, öngyilkossággal van összefüggésben.

A 12/A. § (3) bekezdése értelmében továbbá az eltűnt személy körözését a rendőrséghez tett bejelentést követő huszonnégy órán belül el kell rendelni, ha tartózkodási helye ez idő alatt nem válik ismertté.

A „Rendőrség Körözési Munkájának Ideiglenes Szabályzata” kiadásáról szóló 11/1996. (III. 29.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Utasítás) 20. pontja szerint körözést kell elrendelni, ha az eltűnt személy vagy a terhelt ismeretlen helyen tartózkodik, a felkutatására tett intézkedések (az előzetes tájékoztató) nem vezettek eredményre és az eredményes körözéshez szükséges feltételek – így különösen a keresett személy személyi adatai, vagy az azonosítandó személy fényképe, mozaikképe, a róla készült grafikai portré, illetve az ismeretlen holttest fényképe, a személy-, vagy holttest személyleírása – a hatóság rendelkezésére állnak. A 48. pont úgy rendelkezik, hogy a személykörözés elrendelése előtt – amennyiben a késedelem veszéllyel nem jár – a keresett személy lakókörnyezetében lehetséges tartózkodási helyeire és kapcsolataira vonatkozóan előzetes tájékoztatót kell végrehajtani, meg kell állapítani, hogy a személy mikor, miért, hová, mivel, kivel vagy kikkel, milyen célból, mennyi időre távozott el. A 80. pont alapján az eltűnt személyre vonatkozó bejelentési jegyzőkönyvet annál a szervnél kell felvenni, ahol az eltűnést bejelentik. A bejelentés jegyzőkönyvbe foglalását (2. számú melléklet) követően a körözést haladéktalanul el kell rendelni, ha az előzetes tájékoztató sikertelen.

Szükséges továbbá utalni az Rtv. 13. §-ában foglalt intézkedési kötelezettséggel kapcsolatos előírásokra is. Az említett rendelkezése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A fent hivatkozott rendelkezéseket összefoglalva megállapítható, hogy eltűnt személlyel kapcsolatban tett rendőrségi bejelentés esetén a bejelentést követően, a felkutatására tett intézkedések keretében a rendőrség előzetes tájékoztatót folytat, majd annak sikertelensége esetén, a bejelentést követő 24 órán belül körözést rendel el.

**A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek és az eset körülményei ismeretében arra a következtetésre jutott, hogy a rendőrségnek a panaszos bejelentése alapján az Rtv. 13. § (1) bekezdésében foglalt intézkedési kötelezettsége keletkezett.** Ennek keretében a benzinkúthoz kikerülő rendőröknek kötelességük volt megtenni a panaszos feleségének felkutatása iránt az említett rendelkezésekben foglalt lépéseket, így tájékoztatniuk kellett a panaszost az eltűnt személyek keresésére vonatkozó eljárás menetéről, és a bejelentés tudomásulvételét követően az ügyben kötelességük volt előzetes tájékoztatót, adatgyűjtést végezni.

A Testületnek a panaszbeadvány alapján azt kellett tehát értékelnie, hogy az említett követelményeknek a konkrét esetben a rendőrség eljárása mennyiben felelt meg, milyen módon tettek eleget a bejelentés nyomán rájuk háruló kötelességeknek.

2) A Testület álláspontja szerint – ahogyan már említésre került – jelen esetben a rendőröktől a helyszínen elvárható volt a panaszos megfelelő tájékoztatása az eltűnt személyek keresésére vonatkozó eljárás menetéről, és a rendőrök által elvégezni kívánt konkrét teendőkről.

A rendőri magatartásra vonatkozóan a rendőrségi dokumentumokból a következők állapíthatók meg. A jelentés szerint a rendőrök meghallgatták a panaszos előadását, amelyet követően közölték a panaszossal, hogy láttak a személyleírás alapján a panaszos feleségére hasonlító hölgyet a városközpontban, és tájékoztatták őt az eltűnt személy keresésére vonatkozó előírásokról is. Mindezek után maguk is elindultak megkeresni a feleséget.

A panaszos a panaszbeadványban az eseményekről ettől eltérően számolt be. Az irat tanúsága szerint a benzinkúthoz kiérkezett rendőröknek előadta, hogy a feleségét keresi, aki egy vita után elment otthonról, és mivel nem tudja telefonon sem elérni, aggódik érte. Kérte ezért a rendőröket, hogy segítsenek megkeresni őt. A panaszos elmondása szerint a feleségéről adott személyleírás kapcsán a rendőrök jelezték, hogy láttak egy hasonló hölgyet a városközpontban. Ezt hallva a panaszos kérte a rendőröket, hogy hozzák el hozzá a feleségét, mert ő ittassága miatt nem akar autóba ülni, a rendőrök azonban azt közölték vele, hogy a rendőrautó nem taxi, és nem viszik oda a panaszos feleségét, majd távoztak. A panaszos ezek után a 107-es hívószámon is telefonált a rendőrségre, ahonnan ugyanezt a tájékoztatást kapta, továbbá próbálták arról meggyőzni, hogy várja meg otthon a feleségét, biztosan nem lesz vele semmi baj.

a) A Testület elsőként azt vizsgálta, hogy a panaszos megfelelő tájékoztatást kapott-e a kikerülő rendőröktől az ügy elintézésével, a szükséges teendőkkel kapcsolatosan.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

A panaszos tájékoztatásával összefüggésben a Testület figyelemmel volt arra a körülményre, hogy a panaszos feldúlt, aggódó lelkiállapotban volt, és az eseményeket megelőzően alkoholt is fogyasztott, amely körülmények miatt kommunikációja a rendőrökkel nem lehetett zökkenőmentes. Ezt támasztja alá a panaszos több állítása is, például, amikor elismerte, hogy nem tudott visszaemlékezni arra, hogy a benzinkútnál és a kisboltnál megjelenő rendőrök azonosak voltak-e. A Testület álláspontja szerint ez a körülmény rendkívüli módon megnehezíthette a panaszos megnyugtató tájékoztatását, valamint a panaszos oldaláról nézve a közölt információk megértését. Ennek is lehet az eredménye az, hogy a panaszos és a rendőrök előadása nincs összhangban, sőt egymásnak alapvető kérdésekben mondanak ellent.

A Testület a rendelkezésére bocsátott információk alapján nem tudta egyértelműen megállapítani, hogy a panaszos és a rendőrök között milyen tartalmú beszélgetés folyt le, a rendőrök a panaszost milyen tájékoztatással látták el a szükséges teendőkről, és arról, hogy milyen intézkedéseket fognak tenni a felesége felkutatására.

**Mivel a Testület a történésekről nem tudott pontos képet alkotni, és arra további lehetőséget sem látott, arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos tájékoztatásával kapcsolatosan a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme nem állapítható meg.**

b) A Testület ezek után vizsgálta, hogy a rendőrök megfelelően teljesítették-e a konkrét esetben az előzetes tájékoztatóra, a szükséges adatok és információk összegyűjtésére vonatkozó köteleességüket.

Hangsúlyozza a Testület, hogy az idézett Utasítás szerint az előzetes tájékoztató, a körözés elrendelését megelőző információgyűjtés módja tekintetében a rendőrségnek rendkívül tág

mérlegelési lehetősége van. Rendelkezései csak iránymutatást adnak a rendőrségnek, amelyekre figyelemmel az adott eset körülményeinek mérlegelésével kell az eltűnt személy kereséséhez szükséges legmegfelelőbb módot kiválasztania, ami jelen esetben jelenthette akár az eltűnt keresésében érdekelt személy segítségének igénybevételét az eltűnés körülményeinek a tisztázásában és az eltűnt személy felkutatásában, vagy a rendőrség önálló munkáját is.

A rendőrök kérésüket követően elsőként meghallgatták a történetről a panaszos előadását. Ezt beadványában a panaszos sem cáfolta, így a Testület az állítást aggály nélkül elfogadta. Hasonló módon egybeesik a panaszos és a rendőrök eladása arról, hogy a panaszos nyilatkozatása után a rendőrök jelezték, hogy láttak egy, a panaszos által leírt külsejű nőt a belvárosban.

A rendőrök – állításuk szerint – ezután közölték a panaszossal, hogy feleségének körözését egyelőre nem rendelik el, de megteszik a tőlük telhetőt, hogy a nőt felleljék. A panaszos ezzel szemben arra emlékszik, hogy a rendőrök azt közölték vele, nem keresik a feleségét, majd távoztak. Az állításokban mutatkozó ellentmondás némiképp formális az alábbiak miatt. A feleség körözését – mivel eltűnése óta 24 óra nem telt el – a rendőrség valóban nem volt jogosult elrendelni. Nem kizárt, hogy az erről történt tájékoztatást értelmezte úgy a panaszos, hogy a rendőrök nem fognak tenni semmit azért, hogy feleségét megtalálják. Azt, hogy a rendőrök – állításuknak megfelelően – valóban indultak a feleség felkutatására, a rendelkezésre álló információk köréből semmi nem cáfolta. Erre tekintettel a Testület ezt a rendőri állítást nem vonta kétségbe.

A rendőrség tájékozódása kapcsán a panaszos sérelmezte továbbá, hogy miután megkérte a rendőröket, hogy ültessék a szolgálati járműbe és vigyék a feleségéhez, azt a választ kapta tőlük, hogy a rendőrség nem taxi, nem viszik oda a panaszost a feleségéhez, majd elhajtottak. A Testület ezzel összefüggésben megállapította, hogy a rendőröket semmilyen jogszabályi rendelkezés nem kötelezte arra, hogy az eltűnt személy felkutatásában érdekelt személyt, vagyis a panaszost a gépjárművel történő kutatás során magukkal vigyék, mivel a rendőrök szabadon dönthettek arról, hogy hogyan tudtak a leghatékonyabban segíteni. A Testület álláspontja szerint ezért önmagában az, hogy a panaszost a keresés során nem vitték magukkal, nem kifogásolható.

A Testület a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az előzetes tájékozódás körében a rendőrök tőlük elvárható eljárást tanúsítottak, megtették a szükséges lépéseket a feleség fellelése érdekében. **Az előzetes tájékozódás körében emiatt a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának megsértését a Testület nem tartotta indokoltnak megállapítani.**

c) A Testület felhívja a figyelmet arra, hogy a panaszos mind a 107-es hívószámon, mind pedig az intézkedő rendőröktől azt a tájékoztatást kapta, hogy személy körözését csak az eltűnést követő 72 óra után lehet elrendelni. A már idézett törvényi rendelkezés szerint [12/A. § (3) bekezdése] az eltűnt személy körözését a rendőrségen tett bejelentést követő huszonnégy órán belül el kell rendelni, ha tartózkodási helye ez idő alatt nem válik ismertté. A Testület álláspontja szerint ezért az idézett rendelkezésre tekintettel a tájékoztatás pontatlan volt.



## IV.

A Testület álláspontja szerint az egymásnak ellentmondó rendőri és panaszosi állítások miatt a panaszos tájékoztatása tekintetében nem megállapítható a panaszos részéről a tisztességes eljáráshoz való jognak a sérelme. Az előzetes tájékozódás körében történt rendőri intézkedések tekintetében a Testület álláspontja szerint pedig nem történt alapjogsérelem.

A Testület a fentieket összegezve az Rtv. 93.§-ának (2) bekezdése szerint – a panaszosnak az áttétel ellen előzetesen bejelentett tiltakozására figyelemmel – a panasz eljárás megszüntetéséről döntött.

**Budapest, 2011. január 12.**

**Dr. Juhász Imre**  
elnök, előadó testületi tag

**Dr. Féja András**  
testületi tag

**Fráterné dr. Ferenczy Nóra**  
testületi tag

**Dr. Kádár András Kristóf**  
testületi tag